

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

45 Dispensatio matrimonialis, non est valida, si tantùm remotior gradus
exprimatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

Aut non dirimitur. concil. Trident. c. 4. de reform. matr. ead. sess. 24. & Pius V. in decl. de qua in Bull. Rom. c. 24.

42 Vigefimo primò † in impedimento cognationis spiritualis, quod oritur tantum cum patrino, & matrina de baptismo suscipientes, inter baptizatum ipsum, illiusque patrem, & matrem, nec non inter baptizantem, & baptizatum, & baptizati- que patrem, & matrem, ut c. 2 ead. sess. 24. de reform. matr. & Pius V. in declarat. in eod. Bull. d. c. 24. solus Papa dispensare potest, & hæc conclusio, quod in prædictis impedimentis solus Papa dispensare possit, 43 quæ est verissima, † fallit adveniente casu cum infra scriptis circumstantiis.

Prima erit circumstantia, quod matrimonium jam sit contractum, & consummatum inter personas, quæ impedimentum ignorarent, quia, si scivissent impedimentum, spe dispensationis perpetuò carere debent. conc. Trid. cap. 5. de refor. matr. ead. sess. 24.

Secunda, quod impedimentum sit occultum.

Tertia quod si fieret divortium, verisimiliter scandalum oriri posset.

Quarta, quod contrahentes sint adeò pauperes, ut non possint mittere, vel ire Romam ad Summum Pontificem pro dispensatione obtinenda, quo casu posset Episcopus dispensare. Sot. in 4 sentent. distin. 37. qu. unic. artic. 2. Sylvest. in verb. dispensatio, §. 9. Armil. eod. vers. nu. 19. & Navarr. c. 22. num. 85.

44 Et contra concilium † generale, quando dispensandi subest legitima, & evidens causa, quod possint etiam Episcopi, & Legati dispensare, tenet Staphil. in tract. brev. numer. 21. quæ tamen opinio non est vera,

imò nec Episcopi, nec Legati possunt dispensare contra concilia generalia, ut tenet gloss. in c. cum dilectus, in ver. in astate, post med. de elect. gloss. 2. in c. penultim. in fin. de fil. presb. gloss. penult. in c. dilectus, il. 1. de preb. Card. Jacob. in tract. de conc. lib. 5. art. 20. nu. 3. & Navar. qui testatur dictas gloss. esse communiter receptas, in Manuali de orat. cap. 11. num. 24. & eandem conclusionem firmat. Abb. in cap. dilecto, nu. 5. de preb. sed solus Papa potest contra concilium generale dispensare: & quia quandoque dubitari contingit in impedimento graduum inæqualium pro † dispensatione impetranda, an sufficiat remotiorem gradum à stipite, vel simul sit necessarium propinquorem gradum, quo alter ex impeditis à stipite distat, exprimere, & quod remotiorem gradum sufficiat exprimere, tenet Covarr. de spons. par. 2. cap. 6. §. 10. numer. 12. quia dicta Bulla, de qua in Bull. Rom. cap. 23. licet declarat, remotioris gradus sufficere expressionem, mandat tamen super propinquiori gradu litteras declaratorias obtineri, quod perinde est, ac si statuisset unica expeditione proximiorum, & remotiorem gradum esse exprimendum, & ita à curia Romana mens Pontificis fuit interpretata per stylum, qui inolevit, ut ubi litteræ dispensationis, ac postea litteræ declaratorix super proximiori gradu in gradibus inæqualibus essent expediendæ, unica Bulla super remotiori gradu dispensatur, & proximior, qui tamen exprimitur, declaratur non obstare, & hunc stylum spatio viginti annorum, & ultra, quibus Romanam curiam secutus fui, inconculse semper servare vidi. Ita quod, omissa expressione gradus proximioris ut sit quandoque per errorem, necessaria, sit re-

validatio cum litteris, perinde valere, & hæc in praxi sunt satis nota non solum in Urbe, sed ubique in foro Episcopali, & quod super proximiori gradu inæquali expedirentur litteræ declaratorix attestatur Philip Prob. in rub. de cognat. spiritu. in 6. quem citat. Covar. d. n. 12. in fin.

45 An autem, qui † propter impedimentum matrimonium sine dispensatione Apostolica contrahere non possunt, si post expeditionem, & datam supplicationis se carnaliter cognoscant, valeat dispensatio, & respondent aliqui, quod sic, quia, non dum confectis litteris, valet dispensatio sola supplicatione expedita, & a tempore datæ, & expeditæ supplicationis incipit currere gratia, per rext. in cap. si eo tempore, & sibi glossa in ver. cum tempore, de rescript. c. eum cui. de praben. ubique in 6. & c. eam se, cum gloss. in verb. data. ext. de rescript. & valet gratia, nullo superveniente novo impedimento, sed licet gratia incipiat currere, ac valeat à data supplicationis, quæ probet, & perficiat gratiam: Cassad. de pens. decis. 2. num. 10. tamen supplicatio est gratia informis ante confectioem litterarum, quæ non tribuit titulum perfectum. Rota. decis. 20. n. 5. de concess. prab. in nov. Ideo capientes possessionem beneficiorum vigore supplicationum, seu illorum 49 fructus, quos ex illis pro tempore percipiunt, non faciunt suos, quinimodò ad beneficia in eisdem transumptis, seu supplicationibus expressa, perpetuò efficiuntur, ipso facto inhabiles, & ad restitutionem fructuum ex illis perceptorum, in utroque foro tenentur, ut in constit. Paul. III. in Bull. Rom. cap. 5. vers. nec non, & Papa non dispensat, sed litterarum vi-

gore mandat Episcopo, seu vicario, illius conscientiam onerando, quod de supplicatis se diligenter informet, & si per informationem eandem repererit, quod preces veritati nitantur, super quo suam conscientiam onerat, tunc cum supplicantibus servata forma concilii Tridentini, quod impedimento non obstante matrimonium contrahere, illudque in facie Ecclesiæ solemnizare, & in eo post modum remanere licite valeant, ipsius Papæ auctoritate dispensat, † unde est mandatum de dispensando, quod non habet vim dispensationis. Rot. decis. 2. de fil. presb. num. 10. in nov. & ideo per carnis copulam post datam supplicationis, † & ante dispensationis executionem incestum committunt, cap. lex illa. vers. incestus, 36. q. 1. & Diaz. pract. crimin. cap. 78. in princip. & cum in præsentatione litterarum pro dispensatione illarum vigore ab Ordinario obtinenda, res non sit integra, & dubitetur, an Episcopus possit dispensare cum incestuoso, licet possit, ut per Io. And. in 6. at. si clerici; 8. de adulteris, quem sequuntur Abb. ante num. 11. & Felin. num. 7. de iud. tamen vigore dispensationis ab impedimento in dispensatione expresso tantum dispensat, non autem super non expressis, † & super incestu absolunt Episcopi etiam ex dispositione sacr. concil. Trid. ut cap. 6. de reform. s. ff. 24. sed non ad effectum validitatis dispensationis super non expressis.

Propterea regulariter † requiritur revalidatio per novam expeditionem, perinde valere, eum narrativa, quod oratores, vesana libidine victi, antequam litteræ dispensationis Ordinatio præsentarentur, se carnaliter cognoverunt, & dantur litteræ, perin-